

עו א מיי פ"ד מהלכות
 יבום הלכה כה סמך
 עשין נב טושיע אה"ע
 עשין קטט סעי' מד ובסדר
 תלוי' טע"ל ונפיקוס
 סדר תלוי' טע"פ מה
 עו ב מיי' שם ט"ל כד
 טושיע שם ט"ל כד
 תלוי' טע"ג
 עו ב מיי' כה הלכה
 טושיע שם טע"י יב
 ובסדר תלוי' טע"פ מה
 ובפיקוס סדר תלוי' טע"ג
 עו ד מיי' שם הל"כ כד
 טושיע שם מהלכות
 תלוי' טע"ח א
 פ ה מיי' שם טושיע
 שם טע"ג
 פא ו מיי' פ"ב מהל'
 גזילה ופיקוס הל"ז
 סמך עשין עד טושיע
 הו"ט ס"י רבד טע"י ו'
 פב ו מיי' פ"ה מהל'
 גירושין ה"א סמך
 עשין נב טושיע אה"ע
 ס"י קמג טע"א א

[ע"פ תוס' ספסדרין נט:
 ד"ה אמר רבא ותוס'
 ע"ז יט. ד"ה אמר]

פנ ח מיי' פ"ד מהלכות
 יבום הלכה כה סמך
 עשין נב טושיע שם
 עשין קטט סעי' מד ובסדר
 תלוי' טע"ל ונפיקוס
 סדר תלוי' טע"פ מה
 עו ב מיי' שם ט"ל כד
 טושיע שם ט"ל כד
 תלוי' טע"ג
 עו ב מיי' כה הלכה
 טושיע שם טע"י יב
 ובסדר תלוי' טע"פ מה
 ובפיקוס סדר תלוי' טע"ג
 עו ד מיי' שם הל"כ כד
 טושיע שם מהלכות
 תלוי' טע"ח א
 פ ה מיי' שם טושיע
 שם טע"ג
 פא ו מיי' פ"ב מהל'
 גזילה ופיקוס הל"ז
 סמך עשין עד טושיע
 הו"ט ס"י רבד טע"י ו'
 פב ו מיי' פ"ה מהל'
 גירושין ה"א סמך
 עשין נב טושיע אה"ע
 ס"י קמג טע"א א

תוס' חר מקמאי
 חליצה מופעת איהו
 היא חליצה מופעת כל
 שא"ל הלוי' לה ע"ס
 שחתן לך מאתים וזו
 כשירה ואי בעיא מינה
 שחתן לו המאתים אמר'
 ליה משעה אני כך ולא
 יהבה ליה מידי ואם
 א"ל חלוץ ובכך אהר
 כנס פה"ה ופוסלת מן
 הארץ ופסולה דמילתא
 דחליצה מופעת כשירה
 אית בה תרי טעמי
 חד המפורד חד מעמא
 הוא סכין דהלץ
 סתמא אהילי אהיליה
 לתנאה ולהאי מעמא
 אי בשעת חליצה אדכר
 לתנאה החליצה פסולה
 וחד מעמא משום דא"א
 לקיים הפעשה ע"י
 שליח ולא הוי דוסיא
 דבני נד ובני ראובן ואין
 צריך לקיים התנאי
 ואפי' דרכיה בשעת
 מעשה ובתוך המעשה
 החליצה כשירה . והכי
 סתקא דשעמא . הכי
 נרס' בספרים שלנו . אמר
 רבא אמר רב סוורה
 רבא

בתי עמודי . ללשון ספי' בקונטרס עמודי וחללי נא משמע שנירין
 עמודה לחלוץ וסמא לכתחלה בעי ולא מיפסולא כהכי כדפריש'
 לעיל (דף קי.) גבי בין עומד בין יושב בין מוטע :
אין לו אלא שכרו . היינו דוקא כגון הכא ששאל דבר גדול במקום
 שהיו לוקחין אלא דבר מועט יסון
 ההיא דהגזול בתרא (ב"ק קפו: ושם)
 גבי הלך להביא כרוב וזרמסקין
 לחולה דאין לו אלא שכרו אבל היכא
 שלוקחין דבר גדול התם אין יכול
 לומר לו משטה אני כך ואע"פ שלא
 הוליא כלום מאותו דבר שחובע עליו
 שכן : **רבא** אמר רב סוורה .
 והא דאמר באלו מלאכות (ב"מ דף לג.)
 וספ' אמר רבא כגון רב סוורה
 דלסבכין וזומא ליסטרון פירוש שהלוי
 עיני כחמה משנה אחת רבה גרס
 התם אבל רבא היה תלמידו מובהק
 כדמשמע הכא ובכמה דוכתין ואי
 דגרסי התם רבא וי"ל דה"ק אפילו
 לא לסבכין אלא וזומא ליסטרון בלבד
 אי חייב לקרוע עליו :

לפיכך אין כותבין גט חליצה
 אלא"כ מכירין בו .

פירש בקונטרס דחיישין שמה יטעו
 בית דין האחרון וישיאוה בלא הכרת
 יבם ויסמוע על בית דין הראשון וה"ל
 ואמאי חולצין בית דין הראשון אע"פ
 שאין מכירין וניחוש דלמא מייתי
 סהדי שחלצה בב"ד ויסמוע בית דין
 האחרון עליהו וישיאוה לשוק בלא
 הכרה וי"ל דעדים אינם מעידין
 לחלוצין וישאלו להם אם הכירום בית
 דין הראשון דטולי האי ודאי לא
 חיישין : **ורבא** ידידה אמר כו'
 ולא חיישין לבית דין טועין . פירוש
 שמה טעו ב"ד הראשון ועשו בלא
 הכרה כך פירש הקונטרס וקשה
 דאין פירוש בית דין טועין קשה
 דחיישין לבית דין טועין רב סוורה
 היינו בית דין אחרון ולא חיישין לבית
 דין טועין דרבא היינו בית דין הראשון
 ועוד קשה לר"י דאמר פ' יט טחלין
 (ב"ב דף קלח: ושם) אמר רב דימי
 הילכתא לא חיישין לב"ד טועין ופריך
 מ"ס מדרבא דאמר רבא אין חולצין
 אלא"כ מכירין דחיישי' לבית דין טועין
 כו' אלמא דרבא גרסי' חוששין
 לבית דין טועין ונראה לר"י כגירסת
 ספרים ישנים דגרסי דרב סוורה
 לא חיישין ודברבא חיישין וה"ל לא
 חיישין לבית דין טועין שמה יטעו
 בית דין אחרון להשיאה ע"י חליצה
 שיעידו בחליצה ולא בהיכרח דטולי
 האי לא חיישין אלא יחזרו עליהם אם
 הכירו ב"ד הראשון ורבא סבר דאין
 חולצין אלא"כ מכירין שמה יטעו בית
 דין האחרון להשיאה על ידי עדים
 ויחמרו שלא עשו כ"א בהכרה והקשה
 סר"ר יאודה מדתניא בתוספתא(פ"ב)
 חולצין לאשה אע"פ שאין מכירין
 אותה ותיקשה לרבא דתפשיה דנפשיה
 ותיך דתוספתא מיירי דלוריייהא
 ואמוראי דהכא איירי דרבנן א :

רבא
 ר"ידידה אומר *אין חולצין אלא אם כן מכירין ואין ממאנין אא"כ
 מכירין לפיכך כותבין גט חליצה אף על פי שאין מכירין וכותבין
 גט מיאון אף על פי שאין מכירין ולא חיישין לבית דין טועין :
 מתני'
 (ה) [כשתלנות פ' כי תלך ס"ס קנד חלמא אמר רבא חליצה מופעת וכו']

על מנת שתתן קמחיים וזו . והע"ז דלא יהבה ליה חליצה כשירה
 כדמפורש בכתובות בהמדיד (דף עז.) דכל תנאי מבני גד ובני ראובן
 גמירין תנאה שאפשר *להתנות על ידי שליח שעשה משה את יהושע
 שליח לתת להם את ארץ הגלעד הוי תנאה וכל תנאי דלא
 אפשר לעשות על ידי שליח כגון תורה אור

חליצה אין תנאי מועיל בה וזהו טעמו
 של דבר : כפי עמודי . עמודי
 והחייבני לו : ישיבתה . מהתייבם
 לו : זו היא עמידה . זו היא תקנתה :
 ידעם ליה . מכרת היא כו שום דבר
 גנאי : אמרה ליה אין ממונה הוא
 לה . דבר זה היא יודעת כו שאין
 בה לייבמה אלא כדי לאכול וללנות
 ממונה ולגרשה : לינשא אחריני כפי
 עמודי . עמודי על רגליך דכתיב
 (דברים יט) ועמדו שני האנשים
 בעמידה* : ישיבתה זו היא עמידה .
 קיטעת היא או חולה אמר לה ידע
 לה מכיר הוא בה שרולה לייבמה
 אמרה ליה אין וממונה הוא בה :
לשא דר' יוחנן . דאמר לעיל עד
 שיתכוננו טניהם : סב ליה . דהא
 קבילת עלה ורע"ג דחליצה כהכי לא
 מיפסולא מיהא ויחייב לקוימי תנאה
 מדינא כשאר שכירות דעלמא : אמר
 ליה . כיון דחליצה כשירה היא משום
 דינא נמי לית ליה דכיון דעליה רמזא
 למיעבד ולא בעי משטה אני כך עברה
 ליה : מעברא . מעבר ים בספינה :
אמר ליה אביי . לרב פפא : אבוך
 היכא . כלומר כמדומה אני שיש לך
 אז והאם סמוכין לך לספק לרכיך
 לפיכך קא מחדרן שמעתין : ושכחו .
 אבוא ואימיה : גט מוטעה פסול .
 לא אינה מקיימת תנאה דאפשר
 לגט ע"י שליח שהאומר גטנים כתבו
 ונתנו גט לאשה הרי אלו יכתבו ויתנו
 הילכך דמי לתנאי כפי גדומיה ביה
 תנאה : וכן בגיט נשים . כופין אותו
 עד שיאמר רוצה אני : חולצין אע"פ
 שאין מכירין . יבם ויבמה שבאו
 לפנינו לחלוץ ואין לנו מכירין כו שהוא
 יבמה נוקקין להן ב"ד וחולצין :
וממאנין . ב"ד נוקקין לנישואין אע"פ
 שאין מכירין : לפיכך . הואיל ונוקקין
 להם אע"פ שאין מכירין אותם : אין
כותבין גט חליצה . עדים הראוים
 לחליצה ובמילאון אין כותבין וטענין
 לה להיות בידה לזכות אלא"כ מכירין
 שהן יבם ויבמה והשתא דאין כותבין
 אלא"כ מכירין אי נמי לאו יבמה הוא
 לא נפיק חרובה מיניה דכל כמה
 דלית לה גט חליצה לא נכסי לה :
חיישין לב"ד טועין . אם כתבו לה
 עדים ראויי שחללה בפנינו מפלוגי
 ואפילו לא כתבו כו ואשתמודענהו
 חיישין שמה תראה גט זה לב"ד אמר
 ויסמוע עליו ולא יבדקו אם פלוגי זה
 הכתוב בנט זה יבמה הוא אם לאו
 וישאו אותה והיו טועין בהלכה
 שאין יודעין שחולצין וממאנין ואע"פ
 שאין מכירין : לפיכך . הואיל ואין
 חולצין אלא"כ מכירין : כותבין גט
 חליצה . עדים שראו שחללה יכולין
 לכתוב לה ואע"פ שאין מכירין ולא
 חיישין שמה טעו ב"ד בהלכה זו
 לומר חולצין אף על פי שאין מכירין
 וחללו לה ממי שאינה יבמה :
 מתני'

[ע"י תוספות לעיל קנ.
 ד"ה בין עומד]

תוספות ישנים

(א) תימה למ"ד חליצה
 אינה אלא"כ מכירין
 מ"ס משה דתני פרק
 הקהל האומר קדשתו את
 בני ואיני יודע למי
 קדשתו ובה אחר דמי
 אי קדשתו והתן לה גט
 מותרת אלמא לא חיישין
 הכיורא וכן הלכה שאמרה
 נחקדשתי ואיני יודע
 למי נחקדשתי ובה אחר
 ואמר אי קדשתך ונתן
 לה גט מותרת אלמא לא
 בעינן קדשה וכו' והכא
 אמאי אין חולצין אלא"כ
 מכירין ו"ל לחלק דהתם
 מיבם שמה יכתבו דכיון
 ויכתבוהו הא"ל או האשה
 אבל הכא לכתב דמכתב
 ליה שרי גם הוא רוצה
 כמה מיבם א"ע דהתן
 לקמן כפרק בתרא משילין
 על פי בת קול ומעשה
 בחדש שמעך על ראש הכר
 ואמר פלוגי קון פלוגי
 ממוקם פלוגי מת והלכו
 ולא תלחו שם הארץ
 והיאורו וכו' מ"ס
 בתרא כגלגלן שאמר אי
 פלוגי קון פלוגי נכתי
 נתח וכו' הוא הוא מה
 והלכו ולא הכירוהו
 והשאו את אשתו דאלמא
 לא בעינן הכירא . וסמא
 הכא מיירי שגם היבם
 אינו מכיר בה שיהא
 יבמה . כגון שהיה הוא
 גמרי' וכן גבי מילון
 באומרת אי אפסי כפלוגי
 בעלי והבעל אינו יודע
 ו'ע :

ר"ה ו. קדושין ג. כ"ב
 מה. ערכין כא.

[ערכין כא. קדושין ג.
 פ"ט כ"ב מה.]

[כמוטח כא. וצ"ח
 כ"ב קלח:]